Мені снилось, що яму копаю,
Звечоріло надворі давно;
Я спішу доробитись до краю,
Хоч не відаю, нащо воно.

Я робив, мов робить було треба,
Хоч і знав, що не скоро вмирать,
Що усе, чого ждав я від неба,
Все — моє, бо недовго пождать.

Я скінчив, але витратив силу
І нічого вже більш не бажав.
Сам, упавши в порожню могилу,
Наче труп захололий лежав.